

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
20 юли 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 240/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 240/02 Дело C-650/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Bundespatentgericht — Германия) — Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt (Преюдициално запитване — Интелектуална и индустриална собственост — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти — Условия за получаване — Член 3, буква а) — Понятието „продукт, защитен с основен патент, който е в сила“ — Критерии за преценка) 2

2020/C 240/03 Дело C-446/18: Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — AGROBET CZ, s.r.o./Finanční úřad pro Středočeský kraj (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на ДДС, платен за получена доставка — Надвзет ДДС — Задържане на надвзетия данък поради започването на процедура за данъчна проверка — Искане за възстановяване на частта от надвзетия данък, отнасяща се до сделките, които не са предмет на тази процедура — Отказ на данъчната администрация) 3

2020/C 240/04 Дело C-547/18: Решение на Съда (пети състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Полша) — Dong Yang Electronics Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 44 — Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 — Член 11, параграф 1 — Доставки на услуги — Място на данъчна привръзка — Понятието „постоянен обект“ — Задължено по ДДС лице — Установено в държава членка дъщерно дружество на дружество от трета държава) 3

2020/C 240/05	Дело C-560/18 P: Решение на Съда (пети състав) от 30 април 2020 г. — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Европейска комисия, Кралство Швеция, Република Полша (Обжалване — Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключения от правото на достъп — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по разследване — Документи, свързани с висящо производство за установяване на неизпълнение на задължения — Подробни становища, приети в рамките на процедура по уведомяване съгласно Директива 98/34/ЕО — Заявление за достъп — Отхвърляне — Оповестяване на документи, поискани в хода на производството пред Общия съд на Европейския съюз — Оповестяване — Недопустимост — Правен интерес — Запазване)	4
2020/C 240/06	Дело C-565/18: Решение на Съда (втори състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от — Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia — Италия) — Société Générale S.A./Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso (Преюдициално запитване — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Данък върху финансови сделки — Сделки с производни финансови инструменти с базисен инструмент издаден от дружество, установено в облагашата държава членка — Данък, дължим независимо от мястото на сключване на сделката — Административни задължения и задължения за деклариране)	5
2020/C 240/07	Дело C-584/18: Решение на Съда (трети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Eparchiako Dikastirio Larnakas — Кипър) — D. Z./Blue Air — Airline Management Solutions SRL и др. (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол по границите, убежище и имиграция — Решение № 565/2014/ЕС — Опростен режим за контрола на лица на външните граници — Гражданин на трета страна, който притежава разрешение за временно пребиваване, издадено от държава членка — Член 3 — Признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи — Възможност за позоваване на решение срещу държава — Директен ефект — Признаване на частноправно образувание за еманация на държавата — Условия — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Кодекс на шенгенските граници — Член 13 — Отказ за влизане на територията на държава членка — Задължение за мотивиране — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване и помощ на пътниците на въздухоплавателни средства при отказан достъп на борда — Член 2, буква й) — Отказан достъп на борда, основаващ се на твърдение за неподходящи документи за пътуване — Член 15 — Задължения в тежест на въздушните превозвачи спрямо пътниците — Недопустимост на дерогации, предвидени в договора за превоз или в други документи)	5
2020/C 240/08	Дело C-607/18 P: Решение на Съда (седми състав) от 14 май 2020 г. — NKT Verwaltungs GmbH, предишно nkt cables GmbH, NKT A/S, предишно NKT Holding A/S/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Глоби — Право на защита — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 27, параграф 1 — Съгласуваност между изложението на възраженията и обжалваното решение — Достъп до преписката — Единно продължено нарушение — Тежест на доказване — Изопачаване на доводи и на доказателства)	7
2020/C 240/09	Дело C-615/18: Решение на Съда (пети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl — Германия) — Наказателно производство срещу UY (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Право на информация в наказателното производство — Директива 2012/13/ЕС — Член 6 — Право на информация относно обвинението — Наказателно производство за управление на моторно превозно средство без свидетелство за управление — Забрана за управление на моторно превозно средство, произтичаща от предишна постановена в опростено наказателно производство присъда, с която заинтересованото лице не се е запознало — Връчване на тази присъда на заинтересованото лице единствено чрез задължителен съдебен адресат — Влизане в сила — Евантуална небрежност на заинтересованото лице)	8
2020/C 240/10	Дело C-627/18: Решение на Съда (втори състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra — Португалия) — Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Член 108 ДФЕС — Несъвместима с вътрешния пазар схема за помощи — Решение на Европейската комисия, с което се разпорежда възстановяване на неправомерните помощи — Регламент (ЕС) 2015/1589 — Член 17, параграф 1 — Давностен срок от десет години — Прилагане към правомощията за възстановяване на Комисията — Член 16, параграфи 2 и 3 — Национална правна уредба, предвиждаща по-кратък давностен срок — Принцип на ефективност)	8

2020/C 240/11	Дело C-638/18: Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. — Европейска комисия/Румъния (Неизпълнение на задължения на държава — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 и приложение XI — Системно и трайно превишаване на пределно допустимите стойности за микрочастици (ПЧ10) в зона RO32101 (Букурещ, Румъния) — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки)	9
2020/C 240/12	Дело C-641/18: Решение на Съда (първи състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Genova — Италия) — LG и др./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 1 — Понятията „граждански и търговски дела“ и „административни дела“ — Приложно поле — Дейности на дружествата за класифициране и сертифициране на кораби — Acta iure imperii и acta iure gestionis — Властнически правомощия — Съдебен имунитет)	10
2020/C 240/13	Дело C-661/18: Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — СААД) — Португалия) — СТТ — Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 173 — Смесено данъчнозадължено лице — Методи на приспадане — Пропорционално приспадане — Приспадане според предназначението — Членове 184—186 — Корекция на приспаданията — Промяна в елементите, взети предвид за определяне на размера на приспадането — Осъществена операция, неправилно освободена от ДДС — Национална мярка, забраняваща промяната на метода на приспадане за вече изтекли години — Преклузивен срок — Принцип на данъчен неутралитет, правна сигурност, ефективност и пропорционалност)	10
2020/C 240/14	Дело C-667/18: Решение на Съда (трети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad (Преюдициално запитване — Директива 2009/138/ЕО — Застраховки за правни разноски — Член 201 — Право на титуляря на застрахователна полица да избира свободно своя представител — Съдебно производство — Понятие — Процедура по медиация)	11
2020/C 240/15	Дело C-749/18: Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — В и др./Administration des contributions directes (Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС — Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративни данъци — Дружества майки и дъщерни дружества — Вертикална и хоризонтална данъчна консолидация)	12
2020/C 240/16	Дело C-772/18: Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus — Финландия) — А/В (Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 5, параграф 1 — Член 5, параграф 3, букви б) и в) — Нарушение — Понятие „използване в търговската дейност“ — Стока, пусната в свободно обращение — Внос — Складиране — Държане на стоки с цел пускането им на пазара — Износ)	13
2020/C 240/17	Дело C-797/18 P: Решение на Съда (девети състав) от 30 април 2020 г. — Република Гърция/Европейска комисия (Обжалване — Европейски фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Разходи, изключени от финансиране от страна на Европейския съюз — Разходи, направени от Република Гърция — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Регламент (ЕО) № 796/2004 — Регламент (ЕО) № 1120/2009 — Регламент (ЕС) № 1306/2013 — Схема за помощи, свързани с площи — Понятие „постоянно пасище“ — Фиксирани финансови корекции — Регламент (ЕО) № 1698/2005 — Преценка на допустимостта на разходите — Управителен орган — Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Разходи, които попадат в 24-месечния период — Регламент (ЕО) № 817/2004 — Режим на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции — Метод за изчисляване на корекцията)	13
2020/C 240/18	Дело C-810/18: Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Krajský súd v Trnave — Словакия) — DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o./Finančné riaditeľstvo SR (Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиция 8525 80 91 — Цифрови фотоапарати — Записващи видеокамери — Цифрова видеокамера, която може да улавя и записва неподвижни изображения и видеоизображения с качество на разделителната способност под 800 x 600 пиксела)	14

2020/C 240/19	Дело C-5/19: Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — „Овергаз Мрежи“ АД, Сдружение с нестопанска цел „Българска газова асоциация“ / Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (Преюдициално запитване — Общи правила за вътрешния пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Член 3, параграфи 1 — 3 и член 41, параграф 16 — Задължения за обществена услуга — Задължения за съхранение на природен газ, за да се гарантират сигурността и редовността на доставките — Национално законодателство, съгласно което финансовата тежест на задълженията за обществена услуга, наложени на предприятията за природен газ, се прехвърля върху клиентите на тези предприятия — Условия — Приемане от национален регулаторен орган на акт, с който се налага задължение за обществена услуга — Производство — Членове 36 и 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	15
2020/C 240/20	Дело C-15/19: Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri. (Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Директива 1999/31/ЕО — Съществуващи депа — Период на поддръжка на депото след закриването му — Удължаване — Разходи за депонирането на отпадъци — Принцип „замърсителят плаща“ — Действие на Директивата във времето)	16
2020/C 240/21	Дело C-17/19: Решение на Съда (пети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Наказателно производство срещу Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures (Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Приложимо законодателство — Член 14, точка 1, буква а) и точка 2, буква б) — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 12, параграф 1 — Член 13, параграф 1, буква а) — Командировани работници — Работници, осъществяващи дейност в две или повече държави членки — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 11, параграф 1, буква а) — Член 12а, точка 2, буква а) и точка 4, буква а) — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 19, параграф 2 — Удостоверения E 101 и A 1 — Обвързващо действие — Обхват — Социално осигуряване — Трудово право)	17
2020/C 240/22	Дело C-96/19: Решение на Съда (осми състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich — Австрия) — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln (Преюдициално запитване — Автомобилен транспорт — Работни и почивни дни — Дигитални тахографи — Регламент (ЕС) № 165/2014 — Липса на регистрация на работните дни в картата на водача и липса на тахографски листове — Национална правна уредба, която при тези обстоятелства предвижда задължение на водача да представи удостоверение от работодателя си — Валидност на формуляра в приложението към Решение 2009/959/ЕС)	17
2020/C 240/23	Дело C-148/19 P: Решение на Съда (седми състав) от 7 май 2020 г. — VTB Holding Investments SA, Dufenco Participations Holding SA/Европейска комисия, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Обжалване — Държавни помощи — Регионални помощи в полза на стоманодобивната промишленост — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с общия пазар — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния оператор — Явна грешка — Тежест на доказване — Граници на съдебния контрол)	18
2020/C 240/24	Съединени дела C-168/19 и C-169/19: Решение на Съда (осми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia — Италия) — НВ (C-168/19), IC (C-169/19)/Istituto nazionale della previdenza sociale (Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Член 21 ДФЕС — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Член 18 ДФЕС — Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане — Работници от публичния сектор — Пенсионер, който пребивава в държава членка, различна от тази, която му плаща пенсия за осигурителен стаж и възраст, и не е гражданин на държавата членка на пребиваване — Данък върху доходите — Твърдяна загуба на данъчни предимства — Твърдяна пречка за свободното движение и твърдяна дискриминация)	19
2020/C 240/25	Дело C-184/19: Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Hecta Viticol SRL/Агенția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (Преюдициално запитване — Директиви 92/83/ЕИО и 92/84/ЕИО — Акцизна ставка за вина и за непениливи напитки, получени чрез ферментация, различни от вино и бира — Диференцирани акцизни ставки — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания)	19

2020/C 240/26	Дело C-189/19: Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Spenner GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland. (Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Преходни правила за безплатното разпределяне на квоти — Решение 2011/278/ЕС — Член 9 — Определяне на историческото равнище на активност — Значителната промяна в капацитета на дадена инсталация, настъпила преди базовия период — Определяне на релевантния базов период)	20
2020/C 240/27	Дело C-191/19: Решение на Съда (осми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — OI/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване на пътниците при отказан достъп на борда — Отказване достъп на борда — Отмяна — Свързани полети — Промяна против волята на пътника на резервацията за полет, от който се състои въздушният транспорт — Пристигане на пътника без закъснение в неговия краен пункт на пристигане)	21
2020/C 240/28	Дело C-208/19: Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz — Австрия) — NK/MS, AS (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Права на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Приложно поле — Член 3, параграф 3, буква е) — Понятие „договори за строеж на нови сгради“ — Член 16, буква в) — Понятие „стоки, изработени по поръчка на потребителя или недвусмислено персонализирани“ — Договор между архитект и потребител за изготвянето на проект за нова еднофамилна къща)	21
2020/C 240/29	Дело C-211/19: Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Miskolci Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Унгария) — UO/Készletléti Rendőrség (Преюдициално запитване — Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Дерогиране — Член 1, параграф 3 — Директива 89/391/ЕИО — Член 2, параграф 2 — Действия на полицейски сили за бързо реагиране)	22
2020/C 240/30	Дело C-258/19: Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 77/388/ЕИО — Член 10, параграф 2, първа и трета алинея, член 17, параграф 1 и член 18, параграф 2, първа алинея — Директива 2006/112/ЕО — Член 63, член 64, параграф 1, член 66, първа алинея, букви а) — в), член 167 и член 179, първа алинея — Доставка на услуги, извършена преди присъединяването на Унгария към Европейския съюз — Определяне с точност на цената на доставката след присъединяването — Издаване и заплащане на фактурата за доставката след присъединяването — Отказ да се признае право на приспадане по тази фактура заради изтекла давност — Компетентност на Съда)	23
2020/C 240/31	Дело C-263/19: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 1, параграф 2 и член 72 — Директива 2014/25/ЕС — Член 1, параграф 2 и член 89 — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство — Директива 89/665/ЕИО — Член 2д, параграф 2 — Процедури за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и телекомуникациите — Директива 92/13/ЕИО — Член 2д, параграф 2 — Изменения в договор, сключен след процедура за възлагане на обществена поръчка — Липса на нова процедура за възлагане на поръчка — Глоби, наложени на възлагачия орган и на изпълнителя на поръчката — Принцип на пропорционалност)	23
2020/C 240/32	Дело C-266/19: Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — EIS GmbH/TO (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 6, параграф 1, букви в) и з) и параграф 4 — Част А от приложение I — Право на отказ — Информация, която трябва да се предостави от търговеца относно условията, срока и начина на упражняване на правото на отказ — Задължение на търговеца да посочи своя телефонен номер „ако съществува такъв“ — Съдържание)	24

2020/C 240/33	Съединени дела C-267/19 и C-323/19: Решение на Съда (шести състав) от 7 май 2020 г. (преюдициални запитвания от Trgovački sud u Zagrebu — Хърватия) — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o./Letificio d.o.o. (C-323/19) (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Нотариуси, действащи в рамките на производства по принудително изпълнение въз основа на автентичен документ — Несъезгателно производство — Принцип на недопускане на дискриминация — Член 18 ДФЕС — Право на справедлив съдебен процес — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	25
2020/C 240/34	Дело C-276/19: Решение на Съда (първи състав) от 14 май 2020 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Дерогации — Мерки за опростяване и за предотвратяване на измамите или избягването на данъци — Член 395, параграф 2 — Задължение за държавите членки да уведомят Европейската комисия за специалните мерки, предназначени за опростяване на събирането на ДДС — Съществено изменение на мярката, за която първоначално е отправено уведомление)	26
2020/C 240/35	Съединени дела C-924/19 PPU и C-925/19 PPU: Решение на Съда (голям състав) от 14 май 2020 г. (преюдициални запитвания от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA и SA junior (C-925/19 PPU)/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Преюдициално запитване — Политика в областта на убежището и имиграцията — Директива 2013/32/ЕС — Молба за международна закрила — Член 33, параграф 2 — Основания за недопустимост — Член 40 — Последващи молби — Член 43 — Процедури на границата — Директива 2013/33/ЕС — Член 2, буква з) и членове 8 и 9 — Задържане — Законосъобразност — Директива 2008/115/ЕС — Член 13 — Ефективни правни средства за защита — Член 15 — Задържане — Законосъобразност — Право на ефективни правни средства за защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип на предимство на правото на Съюза)	26
Общ съд		
2020/C 240/36	Дело T-310/20: Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — Comercializadora Eoro/EUIPO — Zumex Group (JUMEX)	29
2020/C 240/37	Дело T-311/20: Жалба, подадена на 26 май 2020 г. — France Agro/EUIPO — Chafay (Choumicha Saveurs)	29
2020/C 240/38	Дело T-317/20: Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — EnergieVerbund Dresden/Комисия	30
2020/C 240/39	Дело T-318/20: Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — eins energie in sachsen/Комисия	31
2020/C 240/40	Дело T-319/20: Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — GGEW/Комисия	31
2020/C 240/41	Дело T-323/20: Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — Hell Energy Magyarország/EUIPO (HELL)	32
2020/C 240/42	Дело T-327/20: Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Сифон за душ)	32
2020/C 240/43	Дело T-328/20: Жалба, подадена на 29 май 2020 г. — Electrodomesticos Taurus/EUIPO — Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)	33
2020/C 240/44	Дело T-336/20: Жалба, подадена на 30 май 2020 г. — Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП	34
2020/C 240/45	Дело T-339/20: Жалба, подадена на 2 юни 2020 г. — Portigon/ЕСП	34
2020/C 240/46	Дело T-590/18: Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — Antonakopoulos/Парламент	36
2020/C 240/47	Дело T-591/18: Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ZD/Парламент	36
2020/C 240/48	Дело T-603/18: Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ZE/Парламент	36

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 240/01)

Последна публикация

ОВ С 230, 13.7.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 222, 6.7.2020 г.

ОВ С 215, 29.6.2020 г.

ОВ С 209, 22.6.2020 г.

ОВ С 201, 15.6.2020 г.

ОВ С 191, 8.6.2020 г.

ОВ С 175, 25.5.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Bundespatentgericht — Германия) — Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt

(Дело C-650/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална и индустриална собственост — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти — Условия за получаване — Член 3, буква а) — Понятието „продукт, защитен с основен патент, който е в сила“ — Критерии за преценка)

(2020/С 240/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Royalty Pharma Collection Trust

Отговорник: Deutsches Patent- und Markenamt

Диспозитив

- 1) Член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти трябва да се тълкува в смисъл, че определен продукт е защитен с основен патент, който е в сила, по смисъла на тази разпоредба, когато отговаря на обща функционална дефиниция, използвана в някоя от претенциите по основния патент, и по необходимост попада в изобретението, обхванато от патента, без обаче да е индивидуализиран като конкретно средство за осъществяване, което се извежда от метода, закрилян с посочения патент, при положение че с оглед на всички разкрити от същия патент данни подлежи на конкретна идентификация от специалист в областта въз основа на общите му познания в разглежданата област към датата на подаване на заявката за основния патент или към приоритетната дата на същия и въз основа на състоянието на техниката към същата дата.
- 2) Член 3, буква а) от Регламент № 469/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че определен продукт не е защитен от основен патент, който е в сила, по смисъла на тази разпоредба, когато макар да попада във функционалната дефиниция, съдържаща се в претенциите по този патент, е бил разработен след датата на подаване на заявката за основния патент и се отличава със собствена изобретателска стъпка.

⁽¹⁾ ОВ С 52, 12.2.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — AGROBET CZ, s.r.o./Finanční úřad pro Středočeský kraj

(Дело C-446/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на ДДС, платен за получена доставка — Надвзет ДДС — Задържане на надвзетия данък поради започването на процедура за данъчна проверка — Искане за възстановяване на частта от надвзетия данък, отнасяща се до сделките, които не са предмет на тази процедура — Отказ на данъчната администрация)

(2020/C 240/03)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: AGROBET CZ, s.r.o.

Ответник: Finanční úřad pro Středočeský kraj

Диспозитив

Членове 179, 183 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка с принципа на данъчна неутралност, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която не предвижда възможност за данъчната администрация да разреши, преди приключването на процедура за данъчна проверка във връзка с декларация по ДДС, в която е деклариран надвзет ДДС за определен данъчен период, възстановяването на частта от посочения надвзет данък, отнасяща се до сделките, които не са предмет на посочената процедура към момента на образуването ѝ, при условие че не е възможно да се установи ясно, точно и недвусмислено, че надвзет ДДС, чийто размер може евентуално да бъде по-нисък от този, който се отнася до сделките, които не са предмет на тази процедура, ще остане, независимо от изхода от посочената процедура, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 17.9.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Полша) — Dong Yang Electronics Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Дело C-547/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 44 — Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 — Член 11, параграф 1 — Доставки на услуги — Място на данъчна привръзка — Понятието „постоянен обект“ — Задължено по ДДС лице — Установено в държава членка дъщерно дружество на дружество от трета държава)

(2020/C 240/04)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Диспозитив

Член 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г., член 11, параграф 1 и член 22, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че доставчик на услуги не може да направи извод за наличието на територията на държава членка на постоянен обект на дружество, установено в трета държава, само от факта, че това дружество притежава там дъщерно дружество, и с оглед на тази преценка доставчикът не е длъжен да се осведомява за договорните отношения между двата субекта.

(¹) ОВ С 44, 4.2.2019 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 30 април 2020 г. — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów
Urządzeń Rozrywkowych/Европейска комисия, Кралство Швеция, Република Полша**

(Дело С-560/18 Р) (¹)

(Обжалване — Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключения от правото на достъп — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по разследване — Документи, свързани с всяко производство за установяване на неизпълнение на задължения — Подробни становища, приети в рамките на процедура по уведомяване съгласно Директива 98/34/ЕО — Заявление за достъп — Отхвърляне — Оповестяване на документи, поискани в хода на производството пред Общия съд на Европейския съюз — Оповестяване — Недопустимост — Правен интерес — Запазване)

(2020/С 240/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (представител: P. Hoffman, adwokat)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis и A. Spina), Кралство Швеция (представители: C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg и H. Eklinder), Република Полша (представители: D. Lutostańska и M. Kamejsza-Kozłowska)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Швеция и Република Полша понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от — Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia — Италия) — Société Générale S.A./Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Дело C-565/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Данък върху финансови сделки — Сделки с производни финансови инструменти с базисен инструмент издаден от дружество, установено в облагащата държава членка — Данък, дължим независимо от мястото на сключване на сделката — Административни задължения и задължения за деклариране)

(2020/C 240/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Générale S.A.

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която налага данък върху финансовите сделки с деривативни финансови инструменти, в тежест на страните по сделката, независимо от мястото на сключване на сделката или от държавата на установяване на тези страни и на евентуалния посредник, участващ в изпълнението ѝ, при положение че в основата на тези инструменти е документ, издаден от дружество, установено в тази държава членка. Административните задължения и задълженията за деклариране, които съпътстват този данък, не трябва обаче да надхвърлят необходимото за събирането на посочения данък.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Eparchiako Dikastirio Larnakas — Кипър) — D. Z./Blue Air — Airline Management Solutions SRL и др.

(Дело C-584/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол по границите, убежище и имиграция — Решение № 565/2014/ЕС — Опростен режим за контрола на лица на външните граници — Гражданин на трета страна, който притежава разрешение за временно пребиваване, издадено от държава членка — Член 3 — Признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните и/п визи — Възможност за позоваване на решение срещу държава — Директен ефект — Признаване на частноправно образование за елания на държавата — Условия — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Кодекс на шенгенските граници — Член 13 — Отказ за влизане на територията на държава членка — Задължение за мотивиране — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване и полъщ на пътниците на въздухоплавателни средства при отказан достъп на борда — Член 2, буква й) — Отказан достъп на борда, основаващ се на твърдение за неподходящи документи за пътуване — Член 15 — Задължения в тежест на въздушните превозвачи спрямо пътниците — Недопустимост на дерогации, предвидени в договора за превоз или в други документи)

(2020/C 240/07)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Страни в главното производство

Ищец: D. Z.

Ответник: Blue Air — Airline Management Solutions SRL и др.

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 1 от Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за въвеждане на опростен режим за контрола на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаваш 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО, трябва да се тълкува в смисъл, че има директен ефект и поражда в полза на гражданите на трети страни права, на които те могат да се позовават срещу държавата членка на пристигане, и по-специално на правото да не се изисква виза за влизането им на територията на тази държава членка, в случай че тези граждани притежават входна виза или разрешение за пребиваване, включени в списъка на документите, по отношение на които посочената държава членка е поела задължение за признаването им в съответствие с посоченото решение.
- 2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че ако въздушен превозвач на летището на държавата членка на заминаване, пряко или чрез своите упълномощени представители и агенти, откаже достъп на борда на пътник, позовавайки се на отказа на органите на държавата членка на пристигане да разрешат влизане на територията на тази държава, не може да се счита, че въздушният превозвач действа като еманация на посочената държава, така че претърпелият вреди пътник няма основание да му противопостави Решение № 565/2014 пред юрисдикция на държавата членка на заминаване, за да получи обезщетение за нарушаването на правото му да влезе на територията на държавата членка на пристигане, без да притежава виза, издадена от последната държава.
- 3) Правото на Съюза, и по-специално член 13 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), изменен с Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска въздушен превозвач да откаже достъп на борда на гражданин на трета страна, като се позовава на отказ на органите на държавата членка на пристигане да позволят на последния да влезе на нейна територия, без този отказ за влизане да е бил предмет на мотивирано писмено решение, съобщено предварително на посочения гражданин.
- 4) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, и по-специално член 2, буква й) от него, трябва да се тълкува в смисъл, че когато въздушен превозвач откаже да допусне пътник на борда, с мотива че той е представил неподходящи документи за пътуване, сам по себе си такъв отказ не лишава пътника от предвидената в посочения регламент защита. Възшност при оспорване от страна на този пътник компетентната юрисдикция следва да пресени, като вземе предвид обстоятелствата в случая, дали посоченият отказ е разумно обоснован с оглед на тази разпоредба.
- 5) Регламент № 261/2004, и по-специално член 15 от него, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска клауза, приложима спрямо пътниците и съдържаща се в предварително публикуваните общи условия за упражняване или предоставяне на услуги от въздушен превозвач, която ограничава или изключва отговорността на последния, когато е отказан достъп на борда на пътник с твърдението, че документите му за пътуване са неподходящи, като по този начин пътникът е лишен от евентуалното му право на обезщетение.

(1) ОВ С 445, 10.12.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 14 май 2020 г. — NKT Verwaltungs GmbH, предишно nkt cables GmbH, NKT A/S, предишно NKT Holding A/S/Европейска комисия

(Дело C-607/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Глоби — Право на защита — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 27, параграф 1 — Съгласуваност между изложението на възраженията и обжалваното решение — Достъп до преписката — Единно продължено нарушение — Тежест на доказване — Изопачаване на доводи и на доказателства)

(2020/C 240/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: NKT Verwaltungs GmbH, предишно nkt cables GmbH, NKT A/S, предишно NKT Holding A/S (представители: M. Kofmann и V. Creve, advokater)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: H. van Vliet, S. Baches Opi и T. Franchoo)

Диспозитив

- 1) Отменя точка 1 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 12 юли 2018 г., NKT Verwaltungs и NKT/Комисия (T-447/14, непубликувано, EU:T:2018:443) за отхвърляне на жалбата на NKT Verwaltungs GmbH и NKT A/S, с която тези дружества искат отмяната на Решение C(2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г. относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39610 — Електрически кабели), тъй като в него Комисията е приела, че разглежданите дружества са отговорни за извършването на нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г., доколкото това нарушение се отнася, на първо място, до поведение, свързано с продажби в държави, които не принадлежат към Европейския съюз или към Европейското икономическо пространство (ЕИП), на второ място, до колективен отказ да се доставят принадлежности и да се предостави техническа поддръжка на неучастващите в разглеждания картел конкуренти и на трето място, до възлагането на проекти за подземни електрически кабели в ЕИП за периода от 3 юли 2002 г. до 21 ноември 2002 г.
- 2) Отменя точка 1 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 юли 2018 г., NKT Verwaltungs и NKT/Комисия (T-447/14, непубликувано, EU:T:2018:443), с която Общият съд отхвърля искането на NKT Verwaltungs GmbH и NKT A/S за намаляване на размера на наложената им глоба, както и точка 2 от диспозитива на това решение.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Отменя Решение C(2014) 2139 окончателен, тъй като в него се приема, че NKT Verwaltungs GmbH, предишно nkt cables GmbH, и NKT A/S, предишно NKT Holding A/S, са отговорни за извършването на нарушение на член 101 ТФУЕ и на член 53 от Споразумението на европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г., доколкото това нарушение се отнася, на първо място, до поведение, свързано с продажби в държави, които не принадлежат към Европейския съюз или към Европейското икономическо пространство (ЕИП), на второ място, до колективен отказ да се доставят принадлежности и да се предостави техническа поддръжка на неучастващите в разглеждания картел конкуренти и на трето място, до възлагането на проекти за подземни електрически кабели в ЕИП за периода от 3 юли 2002 г. до 21 ноември 2002 г.
- 5) Окончателният размер на глобата, наложена с член 2, буква д) от Решение C(2014) 2139 окончателен на NKT Verwaltungs GmbH, предишно nkt cables GmbH, и на NKT A/S, предишно NKT Holding A/S, е 3 687 000 EUR.
- 6) NKT Verwaltungs GmbH, NKT A/S и Европейската комисия понесат направените от тях съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl — Германия) — Наказателно производство срещу UY

(Дело C-615/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Право на информация в наказателното производство — Директива 2012/13/ЕС — Член 6 — Право на информация относно обвинението — Наказателно производство за управление на моторно превозно средство без свидетелство за управление — Забрана за управление на моторно превозно средство, произтичаща от предишна постановена в опростено наказателно производство присъда, с която заинтересованото лице не се е запознало — Връчване на тази присъда на заинтересованото лице единствено чрез задължителен съдебен адресат — Влизане в сила — Евентуална небрежност на заинтересованото лице)

(2020/C 240/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Kehl

Страна в главното производство

UY

в присъствието на: Staatsanwaltschaft Offenburg

Диспозитив

Член 6 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство трябва да се тълкува в смисъл, че

- 1) допуска правна уредба на държава членка, по силата на която двуседмичният срок за подаване на възражение срещу постановена в опростено наказателно производство присъда, с която на дадено лице е наложена забрана да управлява моторно превозно средство, започва да тече от връчването ѝ на съдебния адресат на това лице, при условие че след като лицето се е запознало с нея, то действително разполага с двуседмичен срок, за да подаде възражение срещу тази присъда, евентуално след или в производство по възстановяване на срока, без да е необходимо да доказва, че е предприело необходимите постъпки, за да се уведоми в най-кратък срок от съдебния си адресат за наличието на посочената присъда, и по време на този срок са спрени правните последици на присъдата,
- 2) не допуска правна уредба на държава членка, по силата на която лице, което пребивава в друга държава членка, подлежи на наказателна санкция, ако от датата, на която е влязла в сила, не спази постановена в опростено наказателно производство присъда, с която му е наложена забрана да управлява моторно превозно средство, въпреки че това лице не е знаело за наличието на такава присъда към датата, на която е нарушило произтичащата от нея забрана да управлява моторно превозно средство.

⁽¹⁾ ОВ С 445, 10.12.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra — Португалия) — Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Дело C-627/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Член 108 ДФЕС — Несъвместимост с вътрешния пазар схемата за помощи — Решение на Европейската комисия, с което се разпорежда възстановяване на неправотерните помощи — Регламент (ЕС) 2015/1589 — Член 17, параграф 1 — Давностен срок от десет години — Прилагане към правомощията за възстановяване на Комисията — Член 16, параграфи 2 и 3 — Национална правна уредба, предвиждаща по-кратък давностен срок — Принцип на ефективност)

(2020/C 240/10)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Ответник: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденият в тази разпоредба десетгодишен давностен срок за упражняване на правомощията на Европейската комисия в областта на възстановяването на помощи се прилага единствено в отношенията между Комисията и държавата членка — адресат на решението за възстановяване на тази институция.
- 2) Член 16, параграф 2 от Регламент 2015/1589, съгласно който подлежащата на възстановяване помощ включва лихви, и принципът на ефективност, посочен в параграф 3 от същия член, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на национален давностен срок към възстановяването на помощ, когато този срок е изтекъл още преди приемането на решението на Комисията, с което тази помощ се обявява за неправомерна и се разпорежда възстановяването ѝ, или когато този давностен срок е изтекъл основно поради закъснението на националните органи при изпълнението на това решение.

(¹) ОВ С 455, 17.12.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-638/18) (¹)

(Неизпълнение на задължения на държава — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 и приложение XI — Системно и трайно превишаване на пределно допустимите стойности за микрочастици (ПЧ10) в зона RO32101 (Букурещ, Румъния) — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки)

(2020/C 240/11)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и E. Manhaeve)

Ответник: Румъния (представители: първоначално от A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu и C.-R. Canțâr, впоследствие от E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim и M. Chicu)

Диспозитив

- 1) Румъния, от една страна, поради системното и трайно неспазване от 2007 г. най-малкото до 2016 г. на дневните пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ10 в зоната RO32101 (Букурещ, Румъния), не е изпълнила задълженията си съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа, във връзка с приложение XI от Директивата и, от друга страна, не е изпълнила задълженията си по отношение на посочената зона, считано от 11 юни 2010 г. съгласно член 23, параграф 1 от посочената директива, във връзка с приложение XV от нея и, по специално задължението, предвидено в член 23, параграф 1, втора алинея от посочената директива да гарантира, че периодът на превишаване е възможно най-кратък.
- 2) Осъжда Румъния да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 445, 10.12.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Genova — Италия) — LG и др./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Дело C-641/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 1 — Понятията „граждански и търговски дела“ и „административни дела“ — Приложно поле — Дейности на дружествата за класифициране и сертифициране на кораби — Acta iure imperii и acta iure gestionis — Властнически правомощия — Съдебен имунитет)

(2020/C 240/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподатели: LG и др.

Ответници: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че иск за обезщетение, предявен срещу частноправни юридически лица, упражняващи дейност по класифициране и сертифициране на плавателни съдове за сметка и по пълномощие на трета държава, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на тази разпоредба и следователно попада в приложното поле на този регламент, тъй като тази дейност не се упражнява по силата на прерогативите на публична власт по смисъла на правото на Съюза, което следва да се прецени от запитващата юрисдикция. Принципът на международното обичайно право относно съдебния имунитет допуска сезираната национална юрисдикция да упражни предвидената в посочения регламент съдебна компетентност в спор относно такъв иск, когато тази юрисдикция установи, че такива организации не са използвали правомощията на публична власт по смисъла на международното право.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — СГТ — Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-661/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 173 — Смесено данъчнозадължено лице — Методи на приспадане — Пропорционално приспадане — Приспадане според предназначението — Членове 184—186 — Корекция на приспаданията — Промяна в елементите, взети предвид за определяне на размера на приспадането — Осъществена операция, неправилно освободена от ДДС — Национална мярка, забраняваща промяната на метода на приспадане за вече изтекли години — Преклузивен срок — Принцип на данъчен неутралитет, правна сигурност, ефективност и пропорционалност)

(2020/C 240/13)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: СТТ — Correios de Portugal

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

- 1) Член 173, параграф 2, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с принципите на данъчен неутралитет, правна сигурност и пропорционалност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка, която разрешава по силата на посочената разпоредба на данъчнозадължени лица да извършват приспадане на данъка върху добавената стойност (ДДС) в зависимост от предназначението на всички или на част от стоките и услугите, използвани едновременно за осъществяване на операции, пораждащи право на приспадане, и на операции, които не пораждат такова право, да забрани на тези данъчнозадължени лица да променят метода на приспадане на ДДС след определянето на окончателната подлежаща на приспадане част.
- 2) Членове 184—186 от Директива 2006/112 във връзка с принципите на данъчен неутралитет, ефективност и пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, по силата на която на данъчнозадължено лице, което е приспаднало данък върху добавената стойност (ДДС), с който е било обложено придобиването на стоки или услуги, използвани едновременно за осъществяване на операции, пораждащи право на приспадане, и на операции, които не пораждат такова право по метода, основан на оборота, се отрича възможността след определяне на окончателната подлежаща на приспадане част съгласно член 175, параграф 3 от тази директива да коригира тези приспадания, като приложи метода на предназначението, когато:
 - съгласно член 173, параграф 2, буква в) от посочената директива съответната държава членка разрешава на данъчнозадължени лица да извършват приспаданията на ДДС в съответствие с предназначението на всички или на част от стоките и услугите, използвани за извършване едновременно за осъществяване на операции, пораждащи право на приспадане, и на операции, които не пораждат такова право,
 - към момента, в който е избрало метода на приспадане, данъчнозадълженото лице не е знаело добросъвестно, че операция, която счита за освободена, всъщност не е такава,
 - общият преклузивен срок, определен от националното право за извършване на корекцията на приспаданията, все още не е изтекъл и
 - промяната в метода на приспадане позволява да се установи с по-голяма точност частта от ДДС, която се отнася до операции, пораждащи право на приспадане.

(¹) ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad

(Дело C-667/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2009/138/ЕО — Застраховки за правни разноски — Член 201 — Право на титуляря на застрахователна полица да избира свободно своя представител — Съдебно производство — Понятие — Процедура по медиация)

(2020/C 240/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Ответник: Ministerraad

Диспозитив

Член 201, параграф 1, буква а) от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в тази разпоредба понятие „съдебно производство“ включва процедура по съдебна или извънсъдебна медиация, в която участва или може да участва юрисдикция, било при започването на тази процедура, било след приключването ѝ.

(¹) ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — В и др./Administration des contributions directes

(Дело C-749/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС — Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративни данъци — Дружества майки и дъщерни дружества — Вертикална и хоризонтална данъчна консолидация)

(2020/С 240/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподатели: В и др.

Ответник: Administration des contributions directes

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка, което, като допуска вертикална данъчна консолидация между местно дружество майка или постоянен обект в тази държава членка на чуждестранно дружество майка и неговите местни дъщерни дружества, не допуска хоризонтална данъчна консолидация между местните дъщерни дружества на чуждестранно дружество майка.
- 2) Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка, което води до принуждаване на дружество майка със седалище в друга държава членка да прекрати вертикалната данъчна консолидация, съществуваща между едно от неговите дъщерни дружества и определен брой от неговите местни непреки дъщерни дружества, за да позволи на това дъщерно дружество да извърши хоризонтална данъчна консолидация с други местни дъщерни дружества на посоченото дружество майка, макар че консолидиращото местно дъщерно дружество остава същото и прекратяването на вертикалната данъчна консолидация преди края на предвидената в националното законодателство минимална продължителност на съществуване на консолидацията предполага коригиране на индивидуалното данъчно облагане на засегнатите дружества.
- 3) Принципите на равностойност и ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка относно режим на данъчна консолидация, което предвижда, че всяко искане за ползване от такъв режим задължително трябва да бъде подадено до компетентния орган преди края на първата данъчна година, за която се иска прилагането на този режим.

(¹) ОВ С 93, 11.3.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus — Финландия) — A/B

(Дело C-772/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 5, параграф 1 — Член 5, параграф 3, букви б) и в) — Нарушение — Понятие „използване в търговската дейност“ — Стока, пусната в свободно обращение — Внос — Складиране — Държане на стоки с цел пускането ил на пазара — Износ)

(2020/C 240/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Ответник: В

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките във връзка с член 5, параграф 3, букви б) и в) от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което не извършва търговска дейност по занятие и приема, пуска в свободно обращение в държава членка и съхранява стоки, които явно не са предназначени за лична употреба и които са изпратени на адреса му от трета страна и върху които е поставена марка без съгласието на нейния притежател, трябва да се разглежда като използващ марката в търговската дейност по смисъла на първата от тези разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 30 април 2020 г. — Република Гърция/Европейска комисия

(Дело C-797/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Европейски фонд за гарантиране на земеделieto (ЕФГЗ) и Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Разходи, изключени от финансиране от страна на Европейския съюз — Разходи, направени от Република Гърция — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Регламент (ЕО) № 796/2004 — Регламент (ЕО) № 1120/2009 — Регламент (ЕС) № 1306/2013 — Схема за помощи, свързани с площи — Понятие „постоянно пасище“ — Фиксирани финансови корекции — Регламент (ЕО) № 1698/2005 — Преценка на допустимостта на разходите — Управителен орган — Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Разходи, които попадат в 24-месечния период — Регламент (ЕО) № 817/2004 — Режим на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции — Метод за изчисляване на корекцията)

(2020/C 240/17)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellououlos, E. Leftheriotou и A. Vasilououlou)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis, D. Triantafyllou и J. Aquilina)

Диспозитив

- 1) Отменя точка 1 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 октомври 2018 г., Гърция/Комисия (Т-272/16, непубликувано, EU:T:2018:651), доколкото Общият съд отхвърля жалбата на Република Гърция срещу фиксираните корекции от 25 % и 10 %, приложени към помощите за пасищни площи за референтните 2012 г. и 2013 г., и еднократната корекция в размер на 37 163 161,78 EUR за референтната 2013 г., наложени с Решение за изпълнение (ЕС) 2016/417 на Комисията от 17 март 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), заради слабости при определянето на постоянните пасища, които отговарят на условията за подпомагане, и контрола върху тях.
- 2) Отменя точка 2 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 октомври 2018 г., Гърция/Комисия (Т-272/16, непубликувано, EU:T:2018:651), доколкото се признава по съдебните разноски.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Отменя Решение за изпълнение 2016/417 в частта, в която заради слабости при определянето на постоянните пасища, които отговарят на условията за подпомагане, и контрола върху тях прилага спрямо Република Гърция фиксирани корекции от 25 % и 10 %, приложени за помощите за пасищни площи за референтните 2012 г. и 2013 г., и еднократна корекция в размер на 37 163 161,78 EUR за референтната 2013 г.
- 5) Република Гърция и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

(¹) ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Krajský súd v Trnave — Словакия) — DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o./Finančné riaditeľstvo SR

(Дело C-810/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиция 8525 80 91 — Цифрови фотоапарати — Записващи видеокамери — Цифрова видеокамера, която може да улавя и записва неподвижни изображения и видеоизображения с качество на разделителната способност под 800 x 600 пиксела)

(2020/С 240/18)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Trnave

Страни в главното производство

Жалбоподател: DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o.

Ответник: Finančné riaditeľstvo SR

Диспозитив

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията ѝ след приемането последователно на Регламент (ЕО) № 1031/2008 на Комисията от 19 септември 2008 г., на Регламент (ЕО) № 948/2009 на Комисията от 30 септември 2009 г., на Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 г., на Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г. и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 927/2012 на Комисията от 9 октомври 2012 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в подпозиция 8525 80 91 от същата попадат като „записващи видеокамери“ цифрови видеокамери, които имат двойна функция, а именно да улавят и записват както неподвижни изображения, така и видеоизображения, макар че, що се отнася до видеоизображенията, тези камери могат да улавят и записват само такива с качество на разделителната способност под 800 x 600 пиксела, при положение че основната функция на тези цифрови видеокамери е да улавят и записват такива видеоизображения, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.3.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — „Овергаз Мрежи“ АД, Сдружение с нестопанска цел „Българска газова асоциация“ / Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

(Дело C-5/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Общи правила за вътрешния пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Член 3, параграфи 1 — 3 и член 41, параграф 16 — Задължения за обществена услуга — Задължения за съхранение на природен газ, за да се гарантират сигурността и редовността на доставките — Национално законодателство, съгласно което финансовата тежест на задълженията за обществена услуга, наложени на предприятията за природен газ, се прехвърля върху клиентите на тези предприятия — Условия — Приемане от национален регулаторен орган на акт, с който се налага задължение за обществена услуга — Производство — Членове 36 и 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2020/C 240/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Оспорващи: „Овергаз Мрежи“ АД, Сдружение с нестопанска цел „Българска газова асоциация“

Ответник: Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

С участието на: Прокуратура на Република България

Диспозитив

1) Член 3, параграфи 1—3 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО във връзка с членове 36 и 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, съгласно което разходите, произтичащи от наложените на предприятията за природен газ задължения за съхранение на природен газ, за да се гарантират сигурността и редовността на доставките на природен газ в тази държава членка, се поемат изцяло от клиентите на тези предприятия, които могат да бъдат физически лица, при условие че това законодателство преследва цел от общ икономически интерес, в съответствие е с принципа на пропорционалност и задълженията за обществена услуга, които то предвижда, са ясно определени, прозрачни, недискриминационни, подлежат на проверка и гарантират равни условия на достъп за предприятия за природен газ от Съюза до националните потребители.

- 2) Директива 2009/73 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, което освобождава регулаторния орган на тази държава членка по смисъла на посочената директива от задължението да спазва някои националноправни разпоредби, уреждащи процедурата по приемане на нормативни актове, когато приема акт, с който се налага задължение за обществена услуга по смисъла на член 3, параграф 2 от посочената директива, при условие че приложимото национално законодателство същевременно гарантира съответствието на посочения акт със залегналите в тази разпоредба материалноправни изисквания, пълното мотивиране на този акт, публикуването му при запазване на поверителността на чувствителната търговска информация, ако това се налага, както и възможността за неговия съдебен контрол.

(¹) ОВ С 93, 11.3.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Дело C-15/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Директива 1999/31/ЕО — Съществуващи депа — Период на поддръжка на депото след закриването му — Удължаване — Разходи за депонирането на отпадъци — Принцип „залъгателят плаща“ — Действие на Директивата във времето)

(2020/С 240/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Ответник: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Диспозитив

Членове 10 и 14 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат тълкуване на национална разпоредба, съгласно което депо за отпадъци в експлоатация към датата на транспониране на тази директива е длъжно да спазва произтичащите от нея задължения, и по-специално задължението за удължаване на периода за поддръжка на това депо след закриването му, без да се прави разграничение в зависимост от датата на депониране на отпадъците и без да се предвиждат мерки за ограничаване на финансовите последици от удължаването за притежателя на отпадъците.

(¹) ОВ С 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Наказателно производство срещу Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures

(Дело C-17/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Приложено законодателство — Член 14, точка 1, буква а) и точка 2, буква б) — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 12, параграф 1 — Член 13, параграф 1, буква а) — Командировани работници — Работници, осъществяващи дейност в две или повече държави членки — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 11, параграф 1, буква а) — Член 12а, точка 2, буква а) и точка 4, буква а) — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 19, параграф 2 — Удостоверения Е 101 и А 1 — Обвързващо действие — Обхват — Социално осигуряване — Трудово право)

(2020/C 240/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures

Диспозитив

Член 11, параграф 1, буква а), член 12а, точка 2, буква а) и точка 4, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., както и член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, трябва да се тълкуват в смисъл, че удостоверение Е 101, издадено от компетентната институция на държава членка въз основа на член 14, точка 1, буква а) или на член 14, точка 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент № 118/97, изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., на работници, осъществяващи дейността си на територията на друга държава членка, и удостоверение А 1, издадено от тази институция на основание член 12, параграф 1 или на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕО) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г., на такива работници, са задължителни за юрисдикциите на тази държава членка само в областта на социалната сигурност.

⁽¹⁾ ОВ С 103, 18.3.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 7 май 2020 г. (преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich — Австрия) — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Дело C-96/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Автомобилен транспорт — Работни и почивни дни — Дигитални тахографи — Регламент (ЕС) № 165/2014 — Липса на регистрация на работните дни в картата на водача и липса на тахографски листове — Национална правна уредба, която при тези обстоятелства предвижда задължение на водача да представи удостоверение от работодателя си — Валидност на формуляра в приложението към Решение 2009/959/ЕС)

(2020/C 240/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподател: VO

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Диспозитив

- 1) Член 34, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на предвидената в него забрана не попада национална правна уредба, която задължава водача на превозно средство, оборудвано с дигитален тахограф, при липсата на автоматичните и ръчните записи в тахографа да представи като допълнително доказателство за своите действия удостоверение за действията, издадено от неговия работодател в съответствие с формуляра в приложението към Решение 2009/959 на Комисията от 14 декември 2009 година за изменение на Решение 2007/230/ЕО относно формуляр във връзка със социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт.
- 2) При разглеждането на втория въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на формуляра в приложението към Решение 2009/959.

(¹) ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 7 май 2020 г. — VTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA/Европейска комисия, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

(Дело C-148/19 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Регионални помощи в полза на стоманодобивната промишленост — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с общия пазар — Понятие за държавна помощ — Предимство — Критерий за частния оператор — Явна грешка — Тежест на доказване — Граници на съдебния контрол)

(2020/С 240/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: VTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA (представители: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart и Q. Declève, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka и G. Luengo), Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда VTB Holding Investments SA и Duferco Participations Holding SA да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia — Италия) — НВ (C-168/19), IC (C-169/19)/Istituto nazionale della previdenza sociale

(Съединени дела C-168/19 и C-169/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Член 21 ДФЕС — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Член 18 ДФЕС — Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане — Работници от публичния сектор — Пенсионер, който пребивава в държава членка, различна от тази, която му плаща пенсия за осигурителен стаж и възраст, и не е гражданин на държавата членка на пребиваване — Данък върху доходите — Твърдяна загуба на данъчни предимства — Твърдяна пречка за свободното движение и твърдяна дискриминация)

(2020/C 240/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: НВ (C-168/19), IC (C-169/19)

Ответник: Istituto nazionale della previdenza sociale

Диспозитив

Членове 18 ДФЕС и 21 ДФЕС допускат данъчен режим, произтичащ от сключена между две държави членки спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, по силата на която данъчните правомощия на тези държави в областта на облагането на пенсиите за осигурителен стаж и възраст се разпределят в зависимост от това дали получателите на същите са работили в частния или в публичния сектор, и в последния случай — в зависимост от това дали са граждани на държавата членка по пребиваване.

⁽¹⁾ ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Дело C-184/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директиви 92/83/ЕИО и 92/84/ЕИО — Акцизна ставка за вина и за непенливи напитки, получени чрез ферментация, различни от вино и бира — Диференцирани акцизни ставки — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания)

(2020/C 240/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hecta Viticol SRL

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Диспозитив

- 1) Членове 7, 11 и 15 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки и член 5 от Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки трябва да се тълкуват в смисъл, че не налагат определянето на едни и същи акцизни ставки за алкохолните напитки, принадлежащи към категорията „вина“ по смисъла на Директива 92/83, и за тези, принадлежащи към категорията „напитки, получени чрез ферментация, различни от бира и вино“ по смисъла на тази директива.
- 2) Принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национално законодателство, което изменя акцизната ставка за напитките, получени чрез ферментация, различни от бира и вино, без да предвиди преходен режим, когато такова изменение влиза в сила осем дни след обнародването на акта, с който то е направено, и не предполага данъчнозадължените лица да предприемат съответни икономически корекции, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Spenner GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland.

(Дело C-189/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Преходни правила за безплатното разпределяне на квоти — Решение 2011/278/ЕС — Член 9 — Определяне на историческото равнище на активност — Значителната промяна в капацитета на дадена инсталация, настъпила преди базовия период — Определяне на релевантния базов период)

(2020/С 240/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Spenner GmbH & Co. KG

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 9 от Решение (2011/278/ЕС) на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87 на Европейския парламент и на Съвета член 9, параграф 9 от Решение 2011/278 следва да се тълкува в смисъл, че не се прилага по отношение на значителни увеличения на капацитета на работеща инсталация, настъпили преди базовия период, определен в съответствие с член 9, параграф 1 от това решение.
- 2) Член 9, параграф 1 от Решение 2011/278 следва да се тълкува в смисъл, че не задължава компетентния национален орган да определи сам релевантния базов период, за да оцени историческите равнища на активност на дадена инсталация.

(¹) ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — OI/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Дело C-191/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване на пътниците при отказан достъп на борда — Отказване достъп на борда — Отмяна — Свързани полети — Проляна против волята на пътника на резервацията за полет, от който се състои въздушният транспорт — Пристигане на пътника без закъснение в неговия краен пункт на пристигане)

(2020/C 240/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: OI

Ответник: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, и по-специално член 7 от него, трябва да се тълкува в смисъл, че не се дължи обезщетение на пътник, който има само една резервация за свързани полети, когато неговата резервация е била променена против волята му, като в резултат на това, от една страна, той не се е качил на борда на първия полет, от който се състои неговият резервиран превоз, независимо че този полет е бил осъществен, а от друга страна, е бил прехвърлен за по-късен полет, което му е дало възможност да се качи на борда на втория полет, от който се състои неговият резервиран превоз, и така да достигне своя краен пункт на пристигане в първоначално планираното време на пристигане.

⁽¹⁾ ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz — Австрия) — NK/MS, AS

(Дело C-208/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Права на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Приложно поле — Член 3, параграф 3, буква е) — Понятие „договори за строеж на нови сгради“ — Член 16, буква в) — Понятие „стоки, изработени по поръчка на потребителя или неидентифицирано персонализирани“ — Договор между архитект и потребител за изготвянето на проект за нова еднофамилна къща)

(2020/C 240/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Страни в главното производство

Жалбоподател: NK

Ответници: MS, AS

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 3, буква е) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че сключеният между архитект и потребител договор, съгласно който първият се задължава спрямо втория единствено да проектира еднофамилна къща, която трябва да бъде построена, и във връзка с това да изготви проекти, не представлява договор за строеж на нова сграда по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 2, точки 3 и 4 и член 16, буква в) от Директива 2011/83 трябва да се тълкуват в смисъл, че сключеният между архитект и потребител договор, съгласно който първият се задължава спрямо втория да проектира еднофамилна къща, която трябва да бъде построена, в съответствие с указанията и желанията на потребителя и във връзка с това да изготви проекти, не представлява договор за доставка на стоки, изработени по поръчка на потребителя или недвусмислено персонализирани, по смисъла на последната разпоредба.

(¹) ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — УО/Készenléti Rendőrség

(Дело C-211/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Дерогирание — Член 1, параграф 3 — Директива 89/391/ЕИО — Член 2, параграф 2 — Действия на полицейски сили за бързо реагиране)

(2020/С 240/29)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: УО

Ответник: Készenléti Rendőrség

Диспозитив

Член 1, параграф 3 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че член 2, точки 1 и 2 от тази директива се прилага за служителите на силите на реда, които упражняват функции по наблюдение на външните граници на държава членка в случай на приток на граждани на трети страни на посочените граници, освен ако с оглед на всички релевантни обстоятелства се окаже, че изпълняваните задачи са по повод на изключителни събития, които поради своята тежест и мащаб изискват приемането на мерки, необходими за защитата на живота, здравето и безопасността на общността като цяло и чието правилно изпълнение би било застрашено, ако трябва да се спазват всички изисквания, указани в посочената директива, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 април 2020 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-258/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 77/388/ЕИО — Член 10, параграф 2, първа и трета алинея, член 17, параграф 1 и член 18, параграф 2, първа алинея — Директива 2006/112/ЕО — Член 63, член 64, параграф 1, член 66, първа алинея, букви а) — в), член 167 и член 179, първа алинея — Доставка на услуги, извършена преди присъединяването на Унгария към Европейския съюз — Определяне с точност на цената на доставката след присъединяването — Издаване и заплащане на фактурата за доставката след присъединяването — Отказ да се признае право на приспадане по тази фактура заради изтекла давност — Компетентност на Съда)

(2020/C 240/30)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

Не е от компетентността на Съда на Европейския съюз да отговори на въпросите, поставени от Kúria (Върховен съд, Унгария).

⁽¹⁾ ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Дело C-263/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 1, параграф 2 и член 72 — Директива 2014/25/ЕС — Член 1, параграф 2 и член 89 — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство — Директива 89/665/ЕИО — Член 2д, параграф 2 — Процедури за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и телекомуникациите — Директива 92/13/ЕИО — Член 2д, параграф 2 — Изменения в договор, сключен след процедура за възлагане на обществена поръчка — Липса на нова процедура за възлагане на поръчка — Глоби, наложени на възлагащия орган и на изпълнителя на поръчката — Принцип на пропорционалност)

(2020/C 240/31)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподатели: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt.g

Ответник: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

в присъствието на: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Диспозитив

- 1) Член 2д, параграф 2 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 септември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., член 2д, параграф 2 от Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки [от] субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2007/66, съображения 19 —21 от Директива 2007/66, съображения 12, 113, 115 и 117, член 1, параграф 2 и член 89 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която в рамките на производство по обжалване, започнато служебно от контролен орган, позволява да се търси отговорност за нарушение и да се наложи глоба не само на възлагащия орган, а и на изпълнителя на поръчката, в случай че при изменението на договор за обществена поръчка, който е в процес на изпълнение, в нарушение на закона не са приложени правилата за възлагане на обществени поръчки. При все това, когато тази възможност е предвидена в националната правна уредба, производството по обжалване трябва да е в съответствие с правото на Съюза, включително с общите му принципи, доколкото съответната обществена поръчка сама по себе си попада в материалния обхват на директивите за обществените поръчки, независимо дали ab initio или поради незаконосъобразното ѝ изменение
- 2) Размерът на глобата, с която се санкционира незаконосъобразното изменение на договор за обществена поръчка, сключен между възлагач орган и изпълнител, трябва да се определи, като се вземе предвид съответното поведение на всяка една от тези страни.

(¹) ОВ С 206, 17.6.2019 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 14 май 2020 г. (преюдициално запитване от
Bundesgerichtshof — Германия) — EIS GmbH/ТО**

(Дело С-266/19) (¹)

**(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 6,
параграф 1, букви в) и з) и параграф 4 — Част А от приложение I — Право на отказ —
Информация, която трябва да се предостави от търговеца относно условията, срока и начина на
упражняване на правото на отказ — Задължение на търговеца да посочи своя телефонен номер
„ако съществува такъв“ — Съдържание)**

(2020/С 240/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: EIS GmbH

Ответник: ТО

Диспозитив

Член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че когато телефонният номер на търговец се появява на неговия уебсайт по начин, който внушава на средния потребител, а именно потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, че този търговец използва посочения телефонен номер за контактите си с потребителите, трябва да се счита, че този телефонен номер „съществува“ по смисъла на тази разпоредба. В такъв случай член 6, параграф 1, букви в) и з), и параграф 4 от тази директива, разгледан във връзка с точка А от приложение I към нея, трябва да се тълкува в смисъл, че търговецът, който предоставя на потребителя, преди той да се обвърже с договор от разстояние или договор извън търговския обект, информацията относно начина за упражняване на правото на отказ, като за тази цел използва стандартните указания, съдържащи се в точка А от това приложение I, е длъжен да посочи същия телефонен номер в тези указания, така че да даде възможност на този потребител да му съобщи чрез него евентуалното си решение да използва това право.

(¹) ОВ С 230, 8.7.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 7 май 2020 г. (преюдициални запитвания от Trgovački sud u Zagrebu — Хърватия) — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o./Letifico d.o.o. (C-323/19)

(Съединени дела C-267/19 и C-323/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Нотариуси, действащи в рамките на производства по принудително изпълнение въз основа на автентичен документ — Несъстезателно производство — Принцип на недопускане на дискриминация — Член 18 ДФЕС — Право на справедлив съдебен процес — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2020/C 240/33)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Trgovački sud u Zagrebu

Страни в главното производство

Жалбоподатели: PARKING d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. (C-323/19)

Ответници: SAWAL d.o.o. (C-267/19), Letifico d.o.o. (C-323/19)

Диспозитив

Член 18 ДФЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която оправомощава нотариусите, действащи в рамките на предоставените им правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на автентичен документ, да издават разпореждания за принудително изпълнение, които, както е видно от решение от 9 март 2017 г., Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), не могат да бъдат признати и изпълнени в друга държава членка.

(¹) ОВ С 263, 5.8.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 май 2020 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-276/19) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Дерогации — Мерки за опростяване и за предотвратяване на измалките или избягването на данъци — Член 395, параграф 2 — Задължение за държавите членки да уведомят Европейската комисия за специалните мерки, предназначени за опростяване на събирането на ДДС — Съществено изменение на мярката, за която първоначално е отправено уведомление)

(2020/С 240/34)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: X. Lewis и J. Jokubauskaitė)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: F. Shibli, подпомаган от O. Thomas, QC и de R. Hill, barrister)

Диспозитив

- 1) Като е въвело нови мерки за опростяване, насочени към прилагането на нулева ставка и изключението от нормалното задължение да се водят регистри за данъка върху добавената стойност, които са били предвидени във Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 (постановление за данъка върху добавената стойност (фючърсни борси) от 1973 г.), изменен с Value Added Tax (Terminal Markets) (Amendment) Order 1975 [измененително постановление за данъка върху добавената стойност (фючърсни борси) от 1975 г.], без да отправи уведомление до Европейската комисия, за да получи разрешение от Съвета на Европейския съюз, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 395, параграф 2 от Директива 2006/112/СЕ на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност.
- 2) Осъжда Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 14 май 2020 г. (преюдициални запитвания от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA и SA junior (C-925/19 PPU)/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Съединени дела C-924/19 PPU и C-925/19 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Политика в областта на убежището и миграцията — Директива 2013/32/ЕС — Молба за международна закрила — Член 33, параграф 2 — Основания за недопустимост — Член 40 - — Последващи молби — Член 43 — Процедури на границата — Директива 2013/33/ЕС — Член 2, буква з) и членове 8 и 9 — Задържане — Законосъобразност — Директива 2008/115/ЕС — Член 13 — Ефективни правни средства за защита — Член 15 — Задържане — Законосъобразност — Право на ефективни правни средства за защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип на предимство на правото на Съюза)

(2020/С 240/35)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподатели: FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA и SA junior (C-925/19 PPU)

Ответници: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Диспозитив

- 1) Член 13 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по силата на която изменението от административен орган на страната на връщане, посочена в предишно решение за връщане, може да бъде оспорено от засегнатия гражданин на трета страна само посредством жалба пред административен орган, без да е гарантиран последващ съдебен контрол на решението на този орган. При такава хипотеза принципът на предимство на правото на Съюза, както и правото на ефективна съдебна защита, гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че задължават националната юрисдикция, сезирана с жалба, с която се оспорва законосъобразността от гледна точка на правото на Съюза на решението за връщане, изразяващо се в такова изменение на страната на връщане, да се обяви за компетентна да разгледа тази жалба.
- 2) Член 33 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да се отхвърли като недопустима молба за международна закрила с мотива, че кандидатът е пристигнал на територията на съответната държава членка от страна, в която не е изложен на преследване или на опасност от тежки посегателства по смисъла на националната разпоредба за транспониране на член 15 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, или в която е гарантирана достатъчна степен на закрила.
- 3) Директива 2013/32 във връзка с член 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз и принципа на лоялно сътрудничество, следващ от член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че когато по молба за убежище е издадено решение за отхвърляне, потвърдено с окончателно съдебно решение преди да е било установено несъответствието на посоченото решение за отхвърляне с правото на Съюза, решаващият орган по смисъла на член 2, буква е) от Директива 2013/32 не е длъжен да преразгледа служебно тази молба. Член 33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на решение на Съда, което констатира несъответствието с правото на Съюза на национална правна уредба, която позволява да бъде отхвърлена като недопустима молба за международна закрила с мотива, че кандидатът е пристигнал на територията на съответната държава членка от страна, в която не е изложен на преследване или на опасност от тежки посегателства, или в която е гарантирана достатъчна степен на закрила, представлява ново обстоятелство, свързано с разглеждането на молба за международна закрила по смисъла на тази разпоредба. От друга страна, посочената разпоредба не се прилага към последваща молба по смисъла на член 2, буква р) от тази директива, когато решаващият орган констатира, че окончателното отхвърляне на предишната молба противоречи на правото на Съюза. Решаващият орган следва да констатира това във всички случаи, когато противоречието произтича от решение на Съда или е било инцидентно установено от национална юрисдикция.
- 4) Директива 2008/115 и Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила трябва да се тълкуват в смисъл, че наложеното на гражданин на трета страна задължение да се намира постоянно в транзитна зона, чийто периметър е ограничен и затворен, във вътрешността на която придвижването на този гражданин е ограничено и контролирано, и последният не може да напусне доброволно по законосъобразен начин в никоя посока, изглежда като ограничаване на свободата, с каквото се характеризира понятието „задържане“ по смисъла на посочените директиви.
- 5) Член 43 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска задържането на кандидат за международна закрила в транзитна зона за срок, по-дълъг от четири седмици.
- 6) Членове 8 и 9 от Директива 2013/33 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат, първо, кандидат за международна закрила да бъде задържан само поради това, че не може да задоволява потребностите си, второ, това задържане да бъде извършено без предварително да е прието мотивирано решение, което да разпорежда задържането, и без да са разгледани необходимостта и пропорционалността на такава мярка, и трето, да няма никакъв съдебен контрол за законосъобразност на административното решение, с което се разпорежда задържането на този кандидат. Член 9 от тази директива обаче трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да определят максимална продължителност на задържането, стига тяхното национално право да гарантира, че задържането продължава само докато е приложимо основанието за това и административните процедури, свързани с това основание, се изпълняват надлежно.

- 7) Член 15 от Директива 2008/115 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска, първо, гражданин на трета страна да бъде задържан само защото срещу него е издадено решение за връщане и той не може да задоволява потребностите си, второ, това задържане да бъде извършено без предварително да е издадено мотивирано решение, разпореждащо задържането, и без да са разгледани необходимостта и пропорционалността на такава мярка, трето, да няма никакъв съдебен контрол за законосъобразността на административното решение, разпореждащо задържането, и четвърто, това задържане да може да надхвърли 18 месеца и да продължава дори когато процедурата по извеждане вече не се провежда или вече не се изпълнява надлежно.
- 8) Принципът на предимство на правото на Съюза и правото на ефективна съдебна защита, гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че — ако няма национална разпоредба, която да предвижда съдебен контрол за законосъобразност на административно решение, разпореждащо задържането на кандидати за международна закрила или граждани на трета страна, чиято молба за убежище е отхвърлена — задължават националната юрисдикция да се обяви за компетентна да се произнесе по законосъобразността на такова задържане и дават право на тази юрисдикция да освободи незабавно засегнатите лица, ако тя прецени, че това задържане противоречи на правото на Съюза.

Член 26 от Директива 2013/33 трябва да се тълкува в смисъл, че налага кандидат за международна закрила, чието задържане е преценено за незаконосъобразно и е прекратено, да може да се позове пред компетентната по националното право юрисдикция на своето право или да получи финансова помощ, която да му позволи да си осигури настаняване, или да му бъде предоставено настаняване в натура, като по силата на правото на Съюза тази юрисдикция има възможност да налага временни мерки до постановяване на нейното окончателно решение.

Принципът на предимство на правото на Съюза и правото на ефективна съдебна защита, гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че — ако няма национална разпоредба, предвиждаща съдебен контрол на правото на жилище по смисъла на член 17 от Директива 2013/33 — задължават националната юрисдикция да обяви, че е компетентна да разгледа жалбата, която има за цел да гарантира това право.

(¹) ОВ С 161, 11.5.2020 г.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — Comercializadora Eloro/EUIPO — Zumex Group (JUMEX)

(Дело T-310/20)

(2020/С 240/36)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Comercializadora Eloro, SA (Екатепек, Мексико) (представители: J.L. Gracia Albero, P. Merino Baylos и E. Cebollero González, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zumex Group, SA (Монкада, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „JUMEX“ — Заявка за регистрация № 12 329 181

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 9 март 2020 г. по преписка R 534/2019-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в настоящото производство, а направилото възражение лице да понесе разноските в производството пред отдела по споровете и апелативния състав на EUIPO.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 26 май 2020 г. — France Agro/EUIPO — Chafay (Choumicha Saveurs)

(Дело T-311/20)

(2020/С 240/37)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: France Agro (Авиньон, Франция) (представител: С. de Naas, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Choumicha Chafay (Казабланка, Мароко)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподател пред Общия съд

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз „Choimicha Saveurs“ в цветовете: червено, оранжево, жълто, бордо, златно и бяло — Марка на Европейския съюз № 13 866 553

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 9 март 2020 г. по преписка R 1621/2019-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски във връзка с настоящото производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — EnergieVerbund Dresden/Комисия

(Дело T-317/20)

(2020/С 240/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: EnergieVerbund Dresden GmbH (Дрезден, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрацията „RWE/E.ON Assets“ с вътрешния пазар (дело M.8871) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски..

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва на три основания, които са по същество еднакви или подобни на основанията, изложени по дело T-312/20, EVH/Комисия.

Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — eins energie in sachsen/Комисия

(Дело T-318/20)

(2020/C 240/39)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Хемниц, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрацията „RWE/E.ON Assets“ с вътрешния пазар (дело M.8871) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва на три основания, които са по същество еднакви или подобни на основанията, изложени по дело T-312/20, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — GGEW/Комисия

(Дело T-319/20)

(2020/C 240/40)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Бенсхайм, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 26 февруари 2019 г., с което се констатира съвместимост на концентрацията „RWE/E.ON Assets“ с вътрешния пазар (дело M.8871) (ОВ С 111, 2020 г., стр. 1),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва на три основания, които са по същество еднакви или подобни на основанията, изложени по дело T-312/20, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — Hell Energy Magyarország/EUIPO (HELL)

(Дело T-323/20)

(2020/С 240/41)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Hell Energy Magyarország Kft. (Будапеща, Унгария) (представители: Á. László и В. Mező, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „HELL“ — заявка за регистрация № 18002048

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 25 март 2020 г. по преписка R 1712/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да разпореди на EUIPO да продължи производството по регистрация във връзка със стоките, за които е била отказана регистрация.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Сифон за душ)

(Дело T-327/20)

(2020/С 240/42)

Език на жалбата: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Group Nivelles (Генгелом, Белгия) (представител: J.A.M. Jonkhout, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Easy Sanitary Solutions BV (Олдензаал, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността (Сифон за душ) — промишлен дизайн на Общността № 107 834 0025

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 17 март 2020 г. по преписка R 2664/2017-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви промишления дизайн на Easy Sanitary Solutions BV за недействителен, като коригира мотивите,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 64 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 5 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 29 май 2020 г. — Electrodomesticos Taurus/EUIPO — Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)

(Дело T-328/20)

(2020/C 240/43)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Electrodomesticos Taurus, SL (Олиана, Испания) (представител: E. Manresa Medina, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd (Шънджън, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „AICOOK“ — заявка за регистрация № 17 174 236

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 23 март 2020 г. по преписка R 2212/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да приеме за установено използването на спорната марка за „кухненски роботи“ от клас 7,
- да откаже регистрацията на марка № 17 174 236 поради сходството ѝ със спорната марка,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да постанови решение, като приеме за установено използването на спорната марка за „кухненски роботи“ от клас 7, и

- да разпореди на отдела по споровете на EUIPO да постанови решение по възражение В 3006619 (марка на Европейския съюз № 17 174 236 „AICOOK“), в което да приеме за установено използването на спорната марка за „кухненски роботи“ от клас 7.

Изложени основания

- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 30 май 2020 г. — Нуро Vorarlberg Bank/ЕСП

(Дело Т-336/20)

(2020/С 240/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Нуро Vorarlberg Bank AG (Брегенц, Австрия) (представители: G. Eisenberger и A. Brenneis, Rechtsanwälte)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 19 март 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране на Banco Cooperativo Español, S.A., на Нуро Vorarlberg Bank AG (с предходно наименование Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG) и на Portigon AG (SRB/ES/2020/16) („Decision of the Single Resolution Board of 19 March 2020 on the calculation of the 2016 ex-ante contributions due by Banco Cooperativo Español S.A., Нуро Vorarlberg Bank AG (formerly: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG), and Portigon AG (SRB/ES/SRF/2019/10) и приложенията към него, доколкото това решение и приложението към него засягат вноската, която трябва да бъде платена от жалбоподателя, както и
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата са посочени четири основания, които по същество са идентични с изложените по дело Т-479/19, Нуро Vorarlberg Bank/SRB⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 305, 2019 г., стр. 58.

Жалба, подадена на 2 юни 2020 г. — Portigon/ЕСП

(Дело Т-339/20)

(2020/С 240/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Portigon AG (Дюселдорф, Германия) (представители: D. Bliesener, V. Jungkind и F. Geber, Rechtsanwälte)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 19 март 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (№ SRB/ES/2020/16), в частта му, в която това решение засягат жалбоподателя;
- на основание на член 69, буква в) и г) от Процедурния правилник на Общия съд да спре производството по делото до постановяването на окончателно съдебно решение по дела T-420/17, T-413/18 и T-481/19 или до тяхното приключване на друго основание;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски по делото.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета⁽²⁾ и на Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като от жалбоподателя е изискано да заплаща вноски във фонда.
 - Неоснователно ответникът възложил на жалбоподателя задължението за заплащане на вноски във фонда, тъй като Регламент № 806/2014 и Директива № 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾ не предвиждали задължение за заплащане на вноската за институциите в процедура по реструктуриране. Член 114 ДФЕС забранявал събирането на вноски от субекти като жалбоподателя.
 - Законодателят не трябвало да посочва член 114 ДФЕС като основание за задължението за заплащане на вноските поради липса на връзка с вътрешния пазар. С уредбата относно заплащането на вноските, която била хармонизирана на равнище на Съюза, не се улеснявало нито упражняването на основните свободи, нито се премахвали осезаемите нарушения на конкуренцията по отношение на институциите, оттеглили се от пазара.
 - Неоснователно ответникът задължил жалбоподателя да заплаща вноски във фонда, тъй като институцията не била изложена на рискове, било изключено провеждането на процедура по преобразуване по силата на Регламент № 806/2014 и институцията нямала никакво значение за стабилността на финансовата система.
 - От 2012 г. жалбоподателят не осъществявал нови дейности и на основание решение за помощ на Европейската комисия бил в процедура по реструктуриране. По-голямата част от останалите пасиви жалбоподателят държал при условията на доверително управление от името на друг правен субект.
 - С Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията⁽⁴⁾ се нарушавал член 114 ДФЕС и член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС представляващи основната уредба за изчисляването на вноските (член 290 ДФЕС).
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), тъй като методът на изчисление не позволява да бъде надлежно мотивирано пресмятането на размера на вноската.
3. Третото основание е изведено от нарушение на членове 16 и 20 от Хартата, тъй като поради особеното положение, в което се намирал жалбоподателят, с решението се нарушавал общият принцип на равно третиране. Обжалваното решение също така представлявало непропорционално засягане на свободата на стопанска инициатива на жалбоподателя.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като ретроактивното действие не било необходимо за постигане на преследваните с Регламент № 806/2014 цели и в настоящия случай не било допустимо за чисто административно опростяване.
5. Петото основание е изведено от нарушение на съществени процесуални правила, тъй като ответникът не изяснил в достатъчна степен фактите, не изслушал жалбоподателя преди приемане на решението на ЕСП и не мотивирал в достатъчна степен това решение.
6. Шестото основание (посочено при условията на евентуалност) е изведено от нарушение на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, тъй като при изчисляването на размера на вноската ответникът трябвало да изключи релевантните ангажименти, свързани с безрисковите задължения.

7. Седмото основание (посочено при условията на евентуалност) е изведено от нарушение на член 70, параграф 6 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 5, параграф 3 и (4) от Делегиран регламент 2015/63, тъй като ответникът изчислил погрешно размера на вноските на жалбоподателя, вземайки предвид брутната стойност на сключените от него договори за деривати.
8. Осмото основание (посочено при условията на евентуалност) е изведено от нарушение на член 70, параграф 6 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 6, параграф 8, буква а) от Делегиран регламент 2015/63, тъй като ответникът третира жалбоподателя като институция в процедура по оздравяване.

- (¹) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).
- (²) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).
- (³) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).
- (⁴) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — Antonakopoulos/Парламент

(Дело T-590/18) (¹)

(2020/C 240/46)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ZD/Парламент

(Дело T-591/18) (¹)

(2020/C 240/47)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ZE/Парламент

(Дело T-603/18) (¹)

(2020/C 240/48)

Език на производството: гръцки

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 436, 3.12.2018 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG